

Eemeli Aaltonen

Metodirunoilija

Runon mittainen elämä

METODIRUNOILIJA

Eli runomittainen elämä

KIRJA

Kerran herra tarun tuo
Joka kaiken maailman luo
Teki kirjan suurimman
Kirjailija maailman
Tähdet seitsenlukuiset,
Sisäsiittosukuiset,
Tahtoi pahoin mulkaista,
Eikä kirjaa julkaista

Kuuluu ”mitä vittua?
Järki taas vangittua!”
Tähden lennot pysähtyi,
Lentäjä kun ärsyyntyi

”Haista vittu otava,
Minä olen jumala!
Minulle ei vittuilla,
Se on riskialtista!

Silloin kun mua vituttaa
Myös Lyyti pelkää kirjoittaa!”

Runoilija ääristön
Pani polttoon tähdistön
Nyt on kynä kovana
Ja tähdet supernovana

© 2021, Eemeli Aaltonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4968-5

JÄNNITYS

vahvistimeni ääripäinen
kehoni kumman syväjäinen
Loikin kuin loikkiva järven taimen
polttavi päiväni mielen paimen

MITÄ ON RAKKAUS?

Elämän ja kuoleman seuraus ja syy
Ikävästä ihminen ikävystyy

Tunne ei turha, tärkeäkään
Jos siinä lienee järkeäkään

Rakkaus on sinä, rakkaus on hän
Vain pelkkä työkalu lisääntymän

ELO

Satasesta saattohoito,
raja se on ihmisenkin
Kaiva kuoppa kurjuudelle;
saat sen kauniin kukkapenkin

OI JOS JOSTAIN...

Oi jos jostain kylmiön kuonasta jotakin kerrottaisi
Varmasti sinunkin pikkuisen pääsi se perkele
sekottaisi

Oi jos jostain kylmiön kolkasta sellaisen naisen saisi
Joka tämän pikkuisen poijaan perkeleen mieheksensä
naisi

Oi jos jostain kylmiön kuokasta päähänsä haavan saisi
Vaikka järkeä riittäisi kaikille meille se loputkin
irrottaisi

Oi jos jostain kylmiön kurjuuden kauhankin etehensä
saisi
Varmasti kuitenkin ämpärikaupalla sitä meille
jaettaisi

Oi jos joskus kylmiön kauheuden joku meille
haistattaisi
Sielunsa näyttäisi, sydämensä polttaisi, kyllä se
muuten haisi

Oi jos jostain kylmiön kuopan allensa viimein saisi
Voisi jo sanoa perkele viimein siinä se olla taisi

HAAMU

Olenko haamu?

-kun kuiskaan sitä kukaan kuulla ei voi

Sanon jotain, toisten korviin se ei soi

Kun huudan, edes metsä vastaa ei

Se huomaamattomuus mun hengen vei

MELAKOLISTI

Meni soutuvene ostoksille
Ja myyjä näki sen
Sanoi myyjä veneelle sille
Ei ole paikka tämä veneiden

Soutuvene otti rahat
Ja meni muuanne
Ja mietti missä myyjät pahat
Tuumi voisko joku tuua ne

Löysi myyjät sitten veneen
Ja vene kysyi ”tuota jaa
Täällä voinko luottaa keneen?
Kun tahdon saada juotavaa”

Soutuveneellehän myyjät sano

Ei myydä alkoholia

Vene vastas onkin eri jano,

Onko teillä melankolia?

Ei saanut vene juodaksensa

Ja mietti mikä nytten eteen

Ei maistunut viini eikä bensa,

Ja hyppäsi selällensä veteen

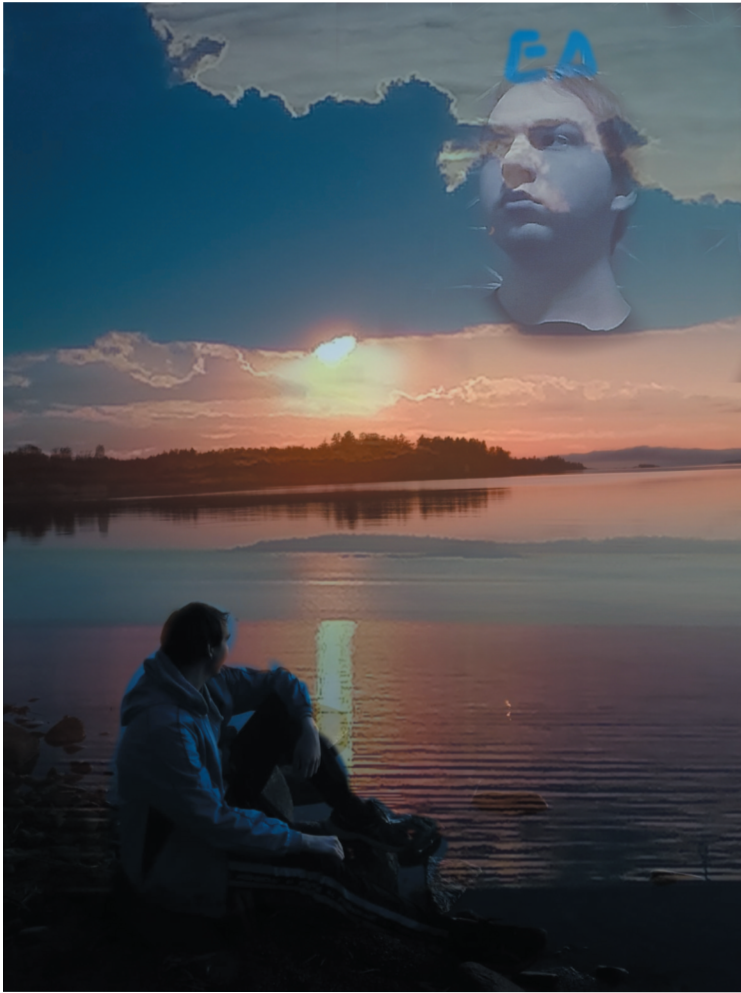
KANSAN LAULU

Minä muistan sinua elämästä
Kyllä kuolema on lahjoista kallein
Vaikka sanotaan kullalle kyllä se tästä
Silti arkku on tuleva allein

Kun ne toiset itkevät rakkaudesta
Minä vain haavoja nuolen
Boheemin sekaisin on tämä mesta
Jossa mä kurjana kuolen

Puhun mielestäni
Kirjakielestäni
Vaikka ei siitäkään selvää kai saa
Tämä kärsimyskin
Jota vielä yskin
Minun tähteni kantaa aisaa

Vaikka kuolen tai en
Silti sua muistelen
Ja vasen käteni on kivuisaan
Ja kaikki runoni mun
Vasta aukeaa kun
Kirjani kertovat sen sivuissaan

Jokainen on lopulta metoderunoilija. Runo voi avautua eri tavoin, riippuen siitä, miten lukija tai tulkitsija on kokenut sen.